

Химера безбитковості шахт державного сектору

Стаття директора Інституту економіки промисловості НАН України академіка НАН України О. Амоши і завідувача відділу тієї ж установи Д. Череватського «Химера безбитковості шахт державного сектору», яка демонструє парадокс державного сектору вітчизняної вугільної промисловості: виробництво вугільної продукції на шахтах дедалі меншає, а обсяг витрат при цьому дедалі більшає. І це не наслідок інфляції: перерахунок витрат у долари за паритетом купівельної спроможності засвідчує, що зворотна залежність – це закономірність ([Інститут економіки промисловості Національної академії наук України](#)).

Автори доводять, що кризу у вугільній галузі ненавмисно посилює сама держава, періодично підвищуючи мінімальну заробітну плату в країні. На кожне підвищення мінімальної заробітної плати вугледобувне підприємство зобов'язане відреагувати підвищенням зарплати з коефіцієнтом 3,234 для персоналу, зайнятого на підземних роботах, і 1,514 – для робітників, які обслуговують комплекси поверхні шахт. Це впливає з галузевої угоди, укладеної між Міненерговугільпромом, іншими державними органами, власниками (об'єднаннями власників), що діють у вугільній галузі, та всеукраїнськими профспілками вугільної промисловості. Оскільки підвищення мінімальної заробітної плати є невідворотним, варто або попроситися з ілюзіями стосовно безбитковості шахт, або змінювати галузеву угоду.

Докладніше читайте за посиланням: <https://dt.ua>.